

שמיני עצרת, אף שיום זה נחשב לרגל בפני עצמו לדיני פז'ר קש'ב, משום שהוא מקושר לחג הסוכות בעניין הבאת קרבן חגיגה³⁰.

דיני פז'ר קש'ב³¹ ששמיני עצרת נחשב לגביהם רגל בפני עצמו:

פיס: משום שמשמרות הכהנים³² בשמיני עצרת כן היו מטילים פיס על הקרבת הקרבנות, ואילו משמרות הכהנים בחג הסוכות לא עשו כן, אלא כל אחת מעשרים וארבע המשמרות הקריבה את קרבנות החג על פי תור.

זהים, כמו המילים 'שִׁיבָה' ו-'בִּיאָה'²⁸ - בתנאי שאין בתורה מילה זהה למילה ממנה אנו באים ללמוד את הגזירה שווה.

דף ג עמוד א

הגמרא דוחה אפשרויות רבות לדון את המילה 'לְכַפֵּר' שלא לעניין יום הכיפורים²⁹ וכן לענין הפרשת הכהן הגדול מביתו בשבעת הימים שלפני יום הכיפורים. כך למשל דוחה הגמרא את האפשרות לדרוש את המילה 'לְכַפֵּר' על

נֶפֶךְ-אֶסְתֵּר

ולהקריבו ביום טוב הראשון של הרגל (אך בדיעבד אפשר להקריבו באחד מימי אותו רגל). נאמר בשמות פרק כג פסוק יד: שְׁלֹשׁ רְגָלִים תִּחַג לִי בַשָּׁנָה. פירוש המילה רגלים היא פעמים. רש"י מפרש שם: "רגלים - פעמים וכן (במדבר כב כח) כי הכיתני זה שלש רגלים". שְׁלֹשׁ רְגָלִים הוא שם כולל לשלושת החגים: פסח, שבועות וסוכות. בזמן שבית המקדש היה קיים היו עולים בחגים אלה לירושלים לחוג בה את החג ככתוב שְׁלֹשׁ רְגָלִים תִּחַג לִי בַשָּׁנָה: אֶת־חַג הַמִּצֹּאת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּאת כֶּאֱשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד תִּדַּשׁ הָאָבִיב פִּיבֹו יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם וְלֹא יֵרָאוּ פְנֵי רִיבִים: וְחַג הַקִּצִּיר בְּכוֹרֵי מִעֲשֵׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאֶסֶף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאֶסְפָּךָ אֶת־מִעֲשֵׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה: שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כְּלִזְכוּרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאֲזָנוֹת ה' (בשמות פרק כג פסוקים יד-יז).

31 פז'ר קש'ב הם ראשי תיבות של: פיס, זמן, רגל, קרבן, שיר, ברכה - כמפורט בהמשך.

32 הכהנים ששירתו במקדש חולקו לעשרים וארבע משמרות. כל משמרת חולקה לשבעה בתי אב. לכל בית אב היה יום קבוע בשבוע בו שירת במקדש. לכל בית אב היה ראש בית אב.

הכתוב אלא מגזירה שוה...', א"ר סימאי לעולם אל תהי גזירה שווה קלה בעיניך שהרי 'נותר' אחד מגופי תורה ולא לימדו הכתוב אלא מגזירה שווה...', אמר אביי לעולם אל תהי גזירה שווה קלה בעיניך שהרי בתו מאנוסתו הן הן גופי תורה ולא לימדה הכתוב אלא מג'ש...', אמר רב אשי: אל תהי גזירה שווה קלה בעיניך, שהרי נסקלים הן הן גופי תורה, ולא לימדה הכתוב אלא מגזירה שווה...'

28 מקור המילים 'שִׁיבָה' ו-'בִּיאָה' הוא בפסוקים סמוכים בספר ויקרא פרק יד פסוק לט: 'וְשָׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְרָאָה וְהָיָה פֶשֶׁה הַנֶּגַע בְּקִירַת הַבַּיִת: וּפְסוּק מִד: וַיָּבֵא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהָיָה פֶשֶׁה הַנֶּגַע בְּבַיִת...! למרות ששורש המילה וְשָׁב הוא ש.ו.ב ושורש המילה וַיָּבֵא הוא ב.ו.א., עדיין לשתיהן אותה משמעות בשני הפסוקים: תיאור חזרתו של הכהן אל אותו הבית שראה שבעה ימים קודם - ולכן אפשר לדרוש את הדינים שנאמרו בפסוק הראשון על הפסוק השני.

29 המילה 'לְכַפֵּר' שבפסוק: כֶּאֱשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צָוָה ה' לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם (ויקרא פרק ח פסוק לא).

30 בשלוש הרגלים כל אדם חייב להביא קרבן שלמים הנקרא שלמי-חגיגה,